

fortsættelse af nævnte i mejerikredsen beliggende arealer. Ministeren kan bestemme afgrænsningen af de arealer, for hvilke kravene fastsættes.“

§ 3.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget

I de snart 4 år, der er forløbet, siden bekæmpelsen af smitsom kalvekastning blev organiseret og videreført på grundlag af bestemmelserne i lov nr. 221 af 24. maj 1948 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning (brucellose hos kvæg), er der opnået betydelige fremskridt i kampen mod nævnte kvægsygdom. Ifølge en af veterinærnærdirektoratet foretaget opgørelse pr. 1. september 1951 over stillingen i de kvægbesætninger, hvortil veterinærnærdirektoratet har kendskab efter foretagne mælkeprøver, var på nævnte tidspunkt 92,4 pct. af kvægbesætningerne reaktionsfri og rensede for smitsom kalvekastning mod 85,5 pct. i 1947, og nedennævnte oversigt pr. 1. september 1951 viser, i hvilket omfang mejerierne i de enkelte landsdele har vedtaget frist for den endelige udrensning.

Sjælland	ca. 67 pct. af mejerierne,
Lolland-Falster - - -	18 — - —
Fyn	100 — - —
Bornholm	100 — - —

Øerne i alt	ca. 73 pct. af mejerierne.
Jylland	ca. 25 pct. af mejerierne.

De indvundne erfaringer har imidlertid vist, at der for at sikre de opnåede resultater er trang til at udbygge enkelte af de gældende regler, og derfor fremsættes nærværende lovforslag, hvis indhold er tiltrådt af veterinærnærdirektoratet, de samvirkende danske landboforeninger, de samvirkende danske husmandsforeninger og det af de danske mejeriforeningers fællesorganisation nedsatte landsudvalg til bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme.

Til de enkelte paragraffer skal følgende bemærkes:

Til § 1.

Da salg af kastningsreagerer til levebrug uundgåeligt medfører en betydelig risiko for yderligere udbredelse af kast-

ningssmitte, vil det være hensigtsmæssigt for bekæmpelsesarbejdet at kunne påbyde, at der til levebrug kun må sælges (afhændes) kastningsfri kreaturer. En sådan bestemmelse vil betyde et indgående indgreb i omsætningen af kreaturer, men for at fremme sygdommens bekæmpelse har man anset det for rigtigst at søge bestemmelsen gennemført nu, således at den allerede nu eventuelt vil kunne sættes i kraft for begrænsede områder.

Til § 2.

Til stk. 1. Kastningslovens § 15 omhandler regler for rensning af mejerikredse og øer, og den foreslåede tilføjelse er tiltrængt dels for at give de mejerikredse, i hvilke der er fastsat udrensningsfrist, mulighed for at udelukke ny smittespredning gennem udefra købte dyr, der ikke er kastningsfri, dels fordi der i adskillige mejerikredse — og navnlig i Vestjylland — findes græsarealer, der benyttes til græsning af kreaturer, som tilføres udefra, og som rummer en smittefare. Ofte tilhører sådanne græsarealer kreaturhandlere, slagtere eller andre, der mere eller mindre erhvervsmæssigt giver sig af med græsfodning og indkøber de kreaturer, der indsættes på disse græsarealer, under forhold, der med henblik på smitsom kastning må betegnes som ubetyrghende eller som direkte rummende en fare for spredning af kastningssmitte, idet sådanne dyr kan være udbudt fra smittede besætninger eller fra slagtekvægsmarkeder, hvor de kan have været udsat for smittefare.

Det må derfor være hensigtsmæssigt nu at søge gennemført regler til forebyggelse af den fare, som indførsel af kreaturer, hvis sundhedstilstand er ukendt, i mejerikredse med udrensningsfrist ellers kan medføre for, at allerede opnåede resultater forspildes.